

AGITAȚIE ȘI TENSIUNE ÎN JURUL FUNCȚIEI DE CASTELAN AL CASTELULUI CORVINILOR DIN HUNEDOARA (1919-1948)

Ioan BODOCHI*

Uproar and Tension around the Function of Castellan of the Corvins' Castle in Hunedoara (1919–1948)

Abstract. *The present paper proposes the presentation of some novel aspects in the existence of the Corvins' Castle in Hunedoara after its takeover by the Romanian state and analyses some case studies related to the manifestation of various interests around the function of castellan, which generated local tensions but also hilarious situations. The petty squabbles, born from the desire of the local political groups to impose their own people but also the nationalist excesses, were tempered and successfully managed by the Historical Monuments Commission. The Commission never allowed the position of castellan to become politicized, thus keeping Rudolf Wagner, considered the most suitable for the job, as castellan of the castle.*

Keywords: *castellan, Corvins' Castle, Historical Monuments Commission, Rudolf Wagner, Hunedoara.*

Cuvinte-cheie: *castelan, Castelul Corvinilor, Comisiunea Monumentelor Istorice, Rudolf Wagner.*

Hotărârea de unire a Transilvaniei cu România, adoptată de către Marea Adunare Națională la Alba Iulia (1 decembrie 1918), constituirea Consiliului Dirigent al Transilvaniei și recunoașterea unirii de către guvernul de la București, au făcut necesară impunerea rapidă a noii administrații, proces care, în cazul comitatului Hunedoara, era aproape finalizat la începutul anului 1919.

În acest context, Prefectura Hunedoara, prin adresa din 18 februarie 1919, solicita primarului orașului Hunedoara, Teofil Tulea, să întreprindă demersurile necesare preluării castelului „Ioan Huniade”¹ de către statul român, fapt petrecut în data de 5 martie 1919². Deoarece s-a păstrat modelul de organizare a pazei și administrării castelului propus în perioada austro-ungară³, gestiunea era predată de către fostul castelan, József Buczek⁴,

---

* Muzeul Castelul Corvinilor Hunedoara, România; e-mail: bodochiioan@yahoo.com.

¹ SJHANR, fond *Primăria orașului Hunedoara*, nr. 71/1921, f. 1r.

² *Ibidem*, f. 3r-v, 4v.

³ Lupescu 2007, p. 63.

⁴ Buczek nu a participat personal la procesul de predare-primire, ci l-a autorizat pe custodele Al. Vlad să-l înlocuiască pe durata întregii proceduri, cei doi colaborând și înainte de Unire, iar în luna august 1919 a fost rugat de autoritățile românești să părăsească Transilvania (SJHANR, fond *Primăria Orașului Hunedoara*, nr. 71/1921, f. 3v; MÉM MDK, *Tudományos*, MOB, nr. 163/1920, f. 206-207). József Buczek, directorul Uzinelor de Fier din Hunedoara, preluase de la István Möller castelul, Cetatea Husarilor, grădinile, terenurile și un număr de 2775 de piese, încă din anul 1912. Procesul-verbal de predare-primire a fost semnat și de arhitectul Rudolf Wagner (MÉM MDK, *Tudományos*, MOB, nr. 163/1920, f. 229-240).

judecătorului Alexa Bogdan, noul castelan⁵, care era autorizat, pe deasupra, să folosească și veniturile din închirieri pentru întreținerea monumentului⁶.

Prestigiul ocupării unei funcții la castel, în special cea de castelan, a generat, pe modelul reflectat de Ion Luca Caragiale în celebra piesă *O scrisoare pierdută*, lupte locale, ce implicau personaje politice situate la cel mai înalt nivel. Însă, la acea dată, dincolo de prestigiul generat de ocuparea acestei funcții, confruntarea era dată și pentru obținerea unuia dintre beneficiile pe care le aducea – alocarea unei locuințe scutite de plata chiriei.

La scurt timp după numire, A. Bogdan se plânge secretariatului de la Cluj al Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice de faptul că-i este imposibil să mai continue în postul de castelan, deoarece a devenit ținta intrigilor camarilei locale, pe care o numește clica Osvadă, Macrea, Dănilă, partizană a Partidului Național Român. Din spusele lui Bogdan aflăm că aceștia, mai ales după ce și-a exprimat simpatia pentru Partidul Poporului, l-au instigat pe vigilul castelului, Alexandru Vlad, să împrăștie zvonuri denigratoare la adresa lui prin localitate. Pentru că se simțea în permanență terorizat, Bogdan dorește să demisioneze și propune să fie numit cineva care aparține clicii amintite. Soluția era determinată de atitudinea Partidului Național Român, care lucra „de tot mișelește” la nivel local, așa că oricine i-ar fi urmat în funcție risca să fie expus aceluiași tratament⁷. Chestiunea s-a finalizat prost pentru clică, omul lor, vigilul Vlad, fiind transferat la Tribunalul din Deva, ca ordonanță de stat⁸. Acesta nu a părăsit postul în liniște, tulburând din nou apele cu o dublă acuzație de furt în care erau incriminați castelanul și primarul Teofil Tulea⁹. Numai că, înainte ca Vlad să predea cheile în 13 ianuarie 1921, roata s-a întors și, în urma inventarierii, vigilul era cel care trebuia să facă față unor acuzații similare, pe care bineînțeles că le-a negat¹⁰. În locul lui Vlad a fost numit în funcția de vigil Vasile Cosma¹¹, care va rămâne angajat al castelului până în anul 1961, când apare ultima dată pe statele de plată din luna martie¹².

Apele tulburate de Vlad s-au mai liniștit, dar numai până în anul 1923, când A. Bogdan a fost mutat la judecătoria din Pui. În aceste condiții, în ședința din 5 aprilie a Comisiunii Monumentelor Istorice – Secția pentru Transilvania (în continuare Comisiunii), în locul judecătorului Bogdan era desemnat protopopul Andrei Ludu¹³. Numirea acestuia l-a indignat pe Bogdan

---

⁵ SJHANR, fond *Primăria Orașului Hunedoara*, dosar 71/1921, f. 3r-v.

⁶ Lapedatu 1922, p. 13.

⁷ MNIT, fond *Comisiunea Monumentelor Istorice*, f. C3 50r-v.

⁸ SJHANR, fond *Primăria Orașului Hunedoara*, dosar 71/1921, f. 2r.

⁹ *Ibidem*, f. 8r.

¹⁰ *Ibidem*, f. 10r-v.

¹¹ MNIT, fond *Comisiunea Monumentelor Istorice*, f. C3 626.

¹² MCC, *Colecția de planuri și documente*, dosar Bonuri, procese-verbale, comenzi, facturi (1955, 1961-1970).

¹³ MNIT, fond *Comisiunea Monumentelor Istorice*, f. C3 528.

care, reclamând faptul că nu a fost înștiințat, refuză să părăsească postul de castelan. Lucrurile s-au precipitat când preotul l-a anunțat că dorește preluarea în cel mai scurt timp a funcției, motiv pentru care el trebuia să predea castelul și locuința până în 4 sau 5 mai. Bogdan se simțea jignit de lipsa de recunoștință cu care a fost tratat, în condițiile în care până și servitorul castelului primise preaviz la destituirea din slujbă, având în vedere că de la preluarea monumentului se ocupase singur de administrarea lui. Nu cerșea laude, deoarece considera că nu-și făcuse decât datoria, dar dorea stabilirea unei date fixe pentru evacuare, astfel încât el și familia sa să nu rămână pe drumuri, în condițiile crizei de locuințe.

Și de această dată Bogdan pune gestul destituirii sale intempestive pe seama ingerințelor politice. Credea că organizația liberală locală era nemulțumită de el, acesta fiind, în opinia lui, și motivul real al mutării la Pui. Dar amintește și faptul că, deși fusese deja instalat ca judecător la Pui, nu demisionase din funcția de castelan și nici nu a fost demis de liberalii localnici, care l-au „lăsat în pace”. Supărarea lui era generată de faptul că își aranjase activitatea în așa fel încât să poată îndeplini ambele sarcini. De fapt, în opinia lui Bogdan, totul era o intervenție politică de cea mai joasă speță, „potlogării ale puternicilor zilei”, și spera ca în scurt timp să se poată întoarce la Hunedoara. Chiar dacă Bogdan a exagerat cu privire la persecuțiile la care era supus, este clar că la mijloc a fost ceva necurat, de vreme ce, la scurt timp, protopopul demisiona¹⁴. Nu știm dacă aluziile lui Bogdan din adresă, cu privire la devoalarea anumitor ilegalități comise la nivel local, au influențat sau nu decizia protopopului sau a Comisiunii, dar acestea și-au atins scopul, el primind permisiunea să mai folosească locuința până la începutul lunii septembrie 1923.

În aceste condiții, Bogdan era rugat să îndeplinească atribuțiile de castelan până la numirea unui înlocuitor¹⁵, fapt petrecut la 1 septembrie, când arhitectul Rudolf Wagner (1876-1948), numit între timp arhitect diurnist al Comisiunii¹⁶, prelua funcția¹⁷.

Numirea lui Wagner a făcut ca problema îndepărtării castelanului, pe lângă manevrele și sforile trase de potențaii locali, să capete și o puternică tentă naționalistă. Problema era atât de supărătoare pentru naționaliști, încât a luat atitudine inclusiv președintele Comisiunii Monumentelor Istorice, Nicolae Iorga. Acesta declara despre Wagner că este: „întârziat și fidel partizan

---

¹⁴ Ludu a decis să-și depună demisia în 7 mai 1923, fapt de care Comisia lua act zece zile mai târziu (MNIT, fond *Comisiunea Monumentelor Istorice*, f. C3 627). Sunt invocate condițiile puse de Bogdan ca să predea castelul, mai exact păstrarea locuinței până în septembrie și a grădinii până la finele anului, care îl forțau pe noul castelan să presteze în acel an muncă gratuită (MNIT, fond *Comisiunea Monumentelor Istorice*, f. C3 630/1).

¹⁵ *Ibidem*, f. C3 628.

¹⁶ Daicoviciu 1924, p. 15-16.

¹⁷ MNIT, fond *Comisiunea Monumentelor Istorice*, f. C3 963/1.

al unității stilistice și uneori vizibil neînțelegător față de valorile și specificul arhitecturii naționale”¹⁸.

În perioada de interimat a lui Bogdan, cel care și-a dorit cel mai mult să obțină slujba a fost înlocuitorul său în postul de judecător, Ghica Scarlat. Deci, putem trage concluzia că aluziile lui Bogdan privind implicarea unor politicieni locali, despre care am vorbit puțin mai sus, nu erau tocmai lipsite de conținut. Scarlat, într-o adresă înaintată ministrului Cultelor în iunie 1924, se arăta indignat de faptul că, deși ceruse președintelui Comisiunii încă din august 1923 postul de castelan, a fost refuzat în dauna unui străin și nu a unuia oarecare, ci a unuia care nu știe o boabă românește și care a luptat ca ofițer în armata bolșevică maghiară¹⁹. Tonul adresei reflectă atmosfera ce domina acea perioadă.

„Cum acest Wagner care nu știe măcar o boabă românește, poate să reprezinte în acest post simbolul unității noastre naționale? [... iar eu] a trebuit să accept o cămeruță dela vigiliul temniței, ca astăzi de vis-a-vis să am dintr-o locuință destul de somptuoasă, în fiecare zi sfidarea acestui străin sau renegat, care [...] poate să-și îndeplinească orice capriciu în țara românească, în ciuda a tot ce este românesc”²⁰.

Pentru rezolvarea problemei ridicate de judecătorul Scarlat, în 5 septembrie 1923 secretarul Comisiunii, Constantin Daicoviciu, s-a deplasat la Hunedoara. Din raportul întocmit de acesta, aflăm că problema nu s-a putut rezolva pe cale amiabilă deoarece judecătorul nu era acasă, iar despre un schimb de locuințe nu putea fi vorba, în condițiile în care judecătorul era nefamilist, iar familia arhitectului Wagner era compusă din patru persoane. Motivul că boala solicită ca el să locuiască aproape de locul de muncă nu se justifica atâta vreme cât el locuia lângă castel. Decizia a fost ca Wagner să păstreze locuința²¹, în virtutea funcției de castelan, decizie acceptată până la urmă și de Scarlat²².

După o perioadă de relativă liniște care a durat până la sfârșitul anului 1929, Wagner era anunțat că, începând cu 1 ianuarie 1930, se renunță la serviciile sale de arhitect diurnist, dar rămâne în continuare castelan²³.

Eliberarea din funcție a afectat puternic situația financiară a familiei. Din această cauză, Wagner, care risca să-și piardă locuința, s-a văzut obligat să-l roage pe Daicoviciu să intervină pentru acordarea rapidă a plăților restante pentru a doua jumătate a anului 1929²⁴ și să-și caute un alt loc de muncă.

---

¹⁸ Opreș 1986, p. 105.

¹⁹ INP, fond *Comisiunea Monumentelor Istorice*, dosar 1961/1923-1951, f. 3r.

²⁰ MNIT, fond *Comisiunea Monumentelor Istorice*, f. C3 1016.

²¹ *Ibidem*, f. C3 1018.

²² INP, fond *Comisiunea Monumentelor Istorice*, dosar 1961/1923-1951, f. 4.

²³ MNIT, fond *Comisiunea Monumentelor Istorice*, f. C3 2122-2123.

²⁴ *Ibidem*, f. C3 2155/4.

Probabil mulțumiți de situația creată, timp de zece ani nu a mai fost nicio solicitare pentru înlocuirea lui. Însă în luna octombrie 1940, preotul Petru V. Sireagu²⁵ trimite o adresă către prim-ministru, în care solicită, nici mai mult nici mai puțin, decât să fie numit „pe viață” director, conducător, îngrijitor și păzitor permanent al Castelului „Corvin Huniade” din Hunedoara. Își oferea serviciile „gratuit, sângur, numai pentru iluminat, încălzit, grădină și patru camere, sau măcar trei de locuit”, dar nu se supăra dacă era onorat și cu o mie de lei pe lună. „Sunt predestinat”, spunea el printre altele, „pentru conducerea aceluia Palat istoric și vechiu având calificarea, școalele, știința pentru explicarea istorică a aceluia palat vizitatorilor străini, în limba română, maghiară și germană, ca nici unul altul din Ardeal [...]”²⁶. Cererea a fost înregistrată și s-a solicitat profesorului Daicoviciu și prefectului de Hunedoara, din partea cancelariei premierului, un răspuns²⁷. Lucrurile au fost foarte serioase, chestiunea ajungând, din dispoziția generalului Antonescu, pe masa Ministrului Cultelor și Artelor²⁸. De asemenea, s-a solicitat, din partea poliției, eliberarea cazierului²⁹.

Dacă răspunsul profesorului Daicoviciu în care îi lua apărarea lui Wagner, elogiind serviciile aduse de acesta și evidențiind pregătirea profesională în domeniul protejării monumentelor, pe care preotul nu le avea, era unul diplomat³⁰, chestiunea a fost tranșată de rezoluția Prefecturii Județului Hunedoara, în care, printre motivele enumerate pentru care preotul nu era potrivit să preia funcția, era și faptul că acesta „nu este normal”³¹.

Ultima încercare de înlăturare a lui Wagner din poziția de castelan a fost și cea mai articulată. În luna noiembrie, Primăria Hunedoara anunța că în Consiliul de Colaborare al Orașului s-a decis, încă din 30 septembrie 1943, înlăturarea lui din funcție. Printre motivele prezentate pentru această decizie, se vorbește de faptul că acesta era angajatul Uzinelor Metalurgice Unite „Titan, Nădrag, Călan” și nu vine acasă decât o dată pe săptămână, deci nu poate îndeplini mulțumitor funcția de castelan. Wagner trebuia înlocuit cu inginerul Ocolului Silvic, care era prezent permanent în oraș și care declara că primește cu plăcere numirea³². În această chestiune au intervenit și Uzinele de Fier care, într-o adresă trimisă la București în legătură cu restaurarea podului de la castel, deși recunosc că nu se cade să se amestece, recomandă revocarea delegației arhitectului Wagner și numirea unei autorități locale române, situație în care se putea obține, mult mai ușor, concursul localnicilor. Dincolo

---

²⁵ În unele documente apare cu numele de Șireagu.

²⁶ MNIT, fond *Comisiunea Monumentelor Istorice*, f. C3 4307.

²⁷ INP, fond *Comisiunea Monumentelor Istorice*, dosar 1961/1923-1951, f. 16v.

²⁸ *Ibidem*, f. 19v.

²⁹ *Ibidem*, f. 21.

³⁰ *Ibidem*, f. 18r-v.

³¹ *Ibidem*, f. 23r.

³² *Ibidem*, f. 37.

de opinia exprimată, uzinele anunțau că stau în continuare la dispoziție cu sumele subscribe și cu resursa umană, fiind singurii care dețineau la acea dată capacități pentru executarea lucrării. Așteptau doar ca persoana autorizată să se prezinte. Pentru a susține argumentul că arhitectul, fiind plecat, nu poate să-și facă datoria, detractorii săi aduceau în discuție lentoarea cu care înaintau lucrările pentru refacerea podului. Din acest motiv, la data de 15 noiembrie 1943, lui Wagner i se cerea să anunțe urgent, prin intermediul telegrafului, care sunt măsurile luate în urma adresei din 1 septembrie 1943 (adresa avea în vedere tocmai această chestiune)³³. Pentru clarificarea situației, Wagner a trimis un raport în care oferea explicații privind acțiunile întreprinse pentru repararea podului³⁴.

Deoarece se insista pe tema înlocuirii lui Wagner, în luna decembrie a anului 1943 Ministerul Propagandei trimitea o adresă către Ministerul Culturii, prin care ruga să dispună cele convenite deblocării situației și să comunice decizia. Întrucât îl cunoștea bine, în această chestiune a fost solicitată opinia profesorului Daicoviciu, care l-a susținut pe castelan. În cazul înlocuirii lui Wagner, recomandarea era ca arhitectul Horia Teodoru să preia conducerea castelului cu sarcina de a proteja monumentul de eventualele distrugerii: „să nu ... ne pomenim cu piatră de talie spartă și alte mutilări”³⁵.

Deși votată în consiliul orașenesc, înlăturarea castelanului a eșuat, iar primăria răspundea că restaurarea a început sub conducerea lui Wagner, care a rămas astfel în această funcție până la moartea lui, survenită în noiembrie 1948. A fost, de fapt, persoana care a avut onoarea să fie implicată în lucrările de restaurare a monumentului, cea mai lungă perioadă (1908-1948), fiind înlocuit de soția lui, Elisabeta Wagner, care a fost custode³⁶ și mai apoi gestionar al ansamblului, cel puțin până în anul 1955³⁷.

Concluzii

Lucrarea de față tratează câteva aspecte inedite din existența Castelului Corvinilor din Hunedoara, după preluarea acestuia de către autoritățile române și până la instaurarea regimului comunist, analizând acele situații care evidențiază acțiunea diverselor interese în jurul funcției de castelan.

S-a urmărit, de asemenea, modul în care s-au exercitat presiuni externe asupra persoanei castelanului, manifestate prin încercările de implicare a politicului, cum am putut vedea în cazul „clicii” Osvadă, Macrea, Dănilă și, mai târziu, a lui Ion Antonescu, cărora, spre meritul ei, Comisiunea Monumentelor Istorice le-a rezistat. Greutățile financiare cu care s-a

---

³³ *Ibidem*, f. 31r.

³⁴ *Ibidem*, f. 41.

³⁵ *Ibidem*, f. 36.

³⁶ *Ibidem*, f. 144v.

³⁷ MCC, *Colecția de planuri și documente*, dosar Bonuri, procese-verbale, comenzi, facturi (1955, 1961-1970), f.n.

Agitație și tensiune în jurul funcției de castelan al Castelului Corvinilor din Hunedoara

confruntat Wagner după renunțarea la serviciile sale de arhitect diurnist, în condițiile în care era păstrat în funcția de castelan, contestarea pe motive etnice a ocupării de către el a poziției, lupta pentru ocuparea unei locuințe mai bune sau câștigarea prestigiului generat de ocuparea acestei funcții, sunt și ele aspecte ce reflectă probleme care macină, nu doar o comunitate locală, ci întreaga societatea românească interbelică.

În același timp, intrigile urzite de puternicii timpului și existența unor interese diverse ne-au oferit posibilitatea să depășim granițele atribuțiilor specifice funcției și să urmărim, valorificând izvoare inedite, câteva dintre provocările cărora castelanul a trebuit să le facă față în plan social, economic, politic sau etnic.

Abrevieri bibliografice

- Daicoviciu 1924 – Constantin Daicoviciu, *Comisiunea Monumentelor Istorice. Secțiunea din Transilvania și ținuturile mărginașe. Raport cu privire la lucrările din al doilea an de funcționare (1922/23)*, Cluj, 1924.
- INP – Institutul Național al Patrimoniului.
- Lapedatu 1922 – Alexandru Lapedatu, *Comisiunea Monumentelor Istorice. Secțiunea din Transilvania și ținuturile mărginașe*, Cluj, 1922.
- Lupescu 2007 – Radu Lupescu, *Vajdahunyad vára a Hunyadiak korában*, teză de doctorat, Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapesta, 2007.
- MCC – Muzeul Castelului Corvinilor Hunedoara.
- MÉM MDK – Magyar Építészeti Múzeum és Műemlékvédelmi Dokumentációs Központ.
- MNIT – Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei.
- Opriș 1986 – Ioan Opriș, *Ocrotirea patrimoniului cultural. Tradiții. Destin. Valoare*, București, 1986.
- SJHANR – Serviciul Județean Hunedoara al Arhivelor Naționale ale României.

Anexe

Anexa 0

Serviciul Județean Hunedoara al Arhivelor Naționale ale României
Fond *Primăria Orașului Hunedoara*
Dosar 17/1921, f. 3-4.

Nro. 348-1919.

PROCES VERBAL

Luat la 5. Martie n. 1919. in castelul „Joan Huniade” din Hunedoara de către primariul orașului in chestia preluării pe seama statului român a castelului și a altor edificii aparținătoare, precum și a inventarizării tuturor obiectelor aflătoare in castel și pe

teritoriul castelului și a predării tuturor acestora unei persoane concrete cu paza castelului și a averii inventarizate.-

Prezenti:

Teofil Tulea primar, Josiv Buczek castelanul de până aci, Dr. Alexa Bogdan judecător de ocol, Alexandru Rimbaș scriitor magistratual și Alexandru Vlad custodele castelului.-

Primariul orașului Teofil Tulea pe baza ordinului Nro. 262-1919. primit de la Domnul Prefect al județului Hunedoara, provocând pe Domnul Josiv Buczek castelanul de până aci, a lua parte la actul predării și invitând pe Domnul Dr. Alexa Bogdan judecător de ocol din loc, a primi funcția de castelan în paza și grija cui se va da castelul și averea aflatăre – apoi luând cu sine pe scriitorul magistratului Alexandru Rimbaș, toți la oaltă sau prezentat în ziua sus indicată la orele 10. a. c. la castelul „Joan Huniade” unde după luarea spre știre a ordinului Domnului Prefect de cătră toți cei prezenți, cu ajutoriul și calauzirea custodelui Alexandru Vlad locuitor în castel – sa procedat la preluarea și inventarizarea castelului și a averii aflătoare intrinșul, despre ce să va lua și alatura la acest proces verbal inventar separat.-

Domnul Josiv Buczek să roagă că atât procesul verbal, cât și inventariul, ce se va lua, să i- se estradeze și domniei sale în un exemplar spre propria sa justificare față de superioritatea veche careia i dătoresce cu răspundere.-

Domnul Dr. Alexa Bogdan judecător de ocol la cererea primarului și din respect față de statul român, apoi avendu-și și așa locuința într-o localitate aparținătoare de castel, să declară a primi funcțiunea de castelan gata fiind a lua în grija sa toate câte i se vor preda și concrede cu ocazia preluării de sub întrebare

După acestea formalități sa procedat la actul predării și preluării, cu carea ocașiune sau predat și sau luat ante de toate:

I. Edificiile.

1. Castelul însuși cu toate aparținentele sale dintre cari să observă, că podul ce duce peste valea Zlaști în castel, fiind întreg de lemn până la periclu putred, reclamă grabnica reparare.-

Grădina din dosul castelului e în folosința custodelui Alexandru Vlad ca parte întregitoare de retribuție pentru serviti.-

Simbria acesteia e platită până la 31 martie 1919

2. Edificiul lung, în care este așezată judecătoria de ocol și în a căru capet de cătră podul castelului e locuința judecatorului de ocol, de până aci.-

3. În capetul celalalt al acestui edificiu este o casă mică, de present nelocuită de nimenea.-

4. Casa în care și are notariul public Dr. Josiv Nemes cancelaria și locuința.- Respectivul e dus la Budapesta.- Locuința și cancelaria e lăsată în grija servitorei sale și a unui anumit Rudolf Kaupert fost cancelist de al seu.-

5. Localul de arest, unde și are și vighilul locuința sa.-

Grădinile aparținătoare singuraticilor edificii să află în folosința respectivilor locuitori.-

Terminând cu edificii, sau parcurs toate localitățile din castel și sau inspectat toate obiectele de inventarizat aflătoare în castel.-

Agitație și tensiune în jurul funcției de castelan al Castelului Corvinilor din Hunedoara

După începerea în detaliu cu inventarizarea obiectelor aflate în biroul castelului, la care s-a luat de ajutor inventariul din posesiunea castelanului de până aici Domnul Josiv Buczek – și după ce s-a constatat în mare parte exactitatea acelui inventar, prezenței au căzut de acord să ia de bază acel inventar cu observarea înseamnă că cu toate acestea obiectele de preluat sunt să se inspecteze – și de aceea multimea extraordinară a obiectelor de inventarizat reclamă timp mai lung – s-a decis să se facă inventarizarea în toată ziua după amiază de la 2. ora. Domnul Josiv Buczek a încredințat pentru sine pe custodele Alexandru Vlad, pe care l-a autorizat să-l substituie în toată afacerea aceasta de predare.-

Despre predare și preluare să se facă inventar separat în 2 și respectiv în 4 exemplare, dintre care 2 exemplare vor fi încluse la acest proces verbal, unul îl va primi fostul castelan, iar altul va fi predat castelanului nou.-

Cu aceasta terminându-se pentru astăzi afacerea la 12. ore a. c. Continuarea predării și a preluării s-a amânat pe azi după amiază la 2. ore.-

După citire și aprobare procesul verbal prezent s-a scris.-

D.u.s.

primar. castelanul vechiu.

scriitor. castelanul nou.

Costude